Тел: (018) 500-201, 500-203
Факс: (018) 4523-747

Трг краља Александра 11 18000 Ниш
п. фах 122

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-3571/1
16/11/2026. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

**О Б А В Е Ш Т Е Њ Е**

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Мајчинство у пенитенцијарном систему: правни и пенолошки аспект извршења казне затвора", кандидата Бошковић Катарине, број досјеа М028/25-О, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 16/11/2026. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.

2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.

3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештеања.

4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

E-mail: pravni@prafak.ni.ac.rs

E-mail: pravni@prafak.ni.ac.rs

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ
Прим. 16.11.26.
Орг.јед. 01 3571

**Катедри за кривичноправне науке**
**Правног факултета Универзитета у Нишу**

На седници Катедре за кривичноправне науке одржане 30. 10. 2026. године начињен је Предлог заведен под бр. 01-3343 од 31.10.2026. године, па је на основу члана 34. и 35. Правилника о мастер академским студијама права и чл. 38. Статута Правног факултета Универзитета у Нишу Декан Одлуком бр. 01-3368 од 02. 11. 2026. године образовао Комисију за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом: „Мајчинство у пенитенцијарном систему: правни и пенолошки аспект извршења казне затвора“, Катарине Бошковић, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М028/25-О), у саставу: др Миомира Костић, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник Комисије; др Дарко Димовски, редовни професор Правног факултета у Нишу, ментор, члан Комисије и др Душица Миладиновић-Стефановић, редовни професор Правног факултета у Нишу, члан . Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада, после детаљног прегледа завршног рада, Служби за наставу и студентска питања доставља

**И З В Е Ш Т А Ј**

Мастер рад под називом „ Мајчинство у пенитенцијарном систему – правни и пенолошки аспект извршења казне затвора “, кандидата Бошковић (Саша) Катарине је написан на 73 страница компјутерски обрађеног текста, са проредом 1.5 . Кандидаткиња је цитирање вршила у фуснотама (укупно 77). Литерарну подлогу рада чини 48 домаћих и иностраних извора књига, монографија, библиографских јединица (уџбеника, приручника, закона, научних чланака и статистичких података) уз друге бројне научне и стручне радове објављене у часописима и електронске изворе.

Структурално је рад подељен у 5 дела: 1) Феноменологија женског криминалитета, 2) Карактеристике и облици женског криминалитета уз анализу статисзичких података, 3) Нормативно регулисање издржавања казне затвора за жене и 4) Положај и права мајке и детета у пенитенцијарном систему у Републици Србији и 5) Анализа проблема и могућности унапређења пенитенцијарног система у Републици Србији.

У уводу (стр. 1-3) кандидаткиња је изложила предмет свог рада указујући да криминалитет жена представља посебан облик криминалитета, да поседује бројне специфичности услед чега женски криминалитет захтева посебно нормирање и уређивање права и положаја, а нарочито уређивање законских одредба које се односе на издржавање казне затвора жена и положај мајки и детета у пенитенцијарном систему. У циљу бољег разумевања предмета рада, кандидаткиња је, у уводном делу објаснила специфичан положај жена у пенитенцијарном систему, који се поготово односи на труднице, породиље и мајке које негују дете, као и нормативно уређење њиховог положаја. Изложен је циљ мастер рада, а значај обрађивања овакве теме кандидаткиња објашњава кроз анализу међународног и позитивноправног законског уређења и анализу стварног положаја жена у Казнено-поправном заводу у Пожаревцу. Након тога кандидаткиња даје кратак приказ већих целина рада и наводи методе које су коришћене приликом његове израде.

У првом делу мастер рада под називом „ Феноменологија женског криминалитета“ (стр. 4-10) кандидаткиња је дала приказ настанка, развијања и инкриминисања женског криминалитета кроз историју уз навођење специфичности узрока женског криминалитета и реакцију друштва на исто. У другој целини овог дела, кандидаткиња дефинише узроке женског криминалитета, кроз навођење првих теорија о појави женског криминалитета и новијих, феминистичких теорија које преовладавају у савременом друштву. У овом делу рада кандидаткиња анализира биолошке теорије, психолошке факторе, социјално економске факторе и феминистричке криминолошке теорије, дајући свеобухватан приказ различитих узрока криминалитета жена.

Други део рада (стр. 11–20) подељен је у три поглавља. У првом поглављу кандидаткиња анализира карактеристике и облике женског криминалитета, изводећи закључке поткрепљене релевантним чињеницама и налазима из домаће и иностране литературе. Посебна пажња посвећена је анализи родно специфичних облика криминалитета који су карактеристични искључиво за жене. У другом поглављу кандидаткиња врши упоредну анализу мушког и женског криминалитета, указујући на то да се основне разлике огледају у заступљености и врсти кривичних дела. У трећем поглављу кандидаткиња анализира статистичке податке о женском криминалитету у Републици Србији за 2024. годину.



2

Трећи део рада (стр. 20–37) представља његов централни део и посвећен је анализи међународних стандарда и позитивноправних прописа којима се уређују положај и права мајки и деце у пенитенцијарном систему. У овом делу рада обрађена су Правила Уједињених нација о поступању са затвореницама и извршењу некустодијалних мера према женама учиниоцима кривичних дела (Бангкочка правила), Закон о извршењу кривичних санкција Републике Србије, као и законодавна решења у државама бивше Југославије: Северној Македонији, Хрватској, Босни и Херцеговини, Црној Гори и Словенији. Кандидаткиња је систематично представила и анализирала правну регулативу наведених држава, износећи сопствене ставове о њеним решењима, специфичностима и недостацима. На тај начин указала је на сличности и разлике у нормативном уређењу положаја мајки и деце у затворском окружењу, доприносећи сагледавању степена заштите њихових права у националним правним системима.

Четврти део мастер рада (стр. 37–54) посвећен је анализи пенитенцијарног система Републике Србије и положаја осуђених жена, са посебним освртом на положај мајки и деце у пенитенцијарном систему. Овај део рада подељен је у две целине. Прва целина обухвата анализу општих услова у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу, уз упоредно сагледавање фактичког стања и важећих законских решења. Друга целина посвећена је мајчинству у пенитенцијарном систему и анализи усклађености положаја осуђених жена са Бангкочким правилима, на основу извештаја Националног механизма за превенцију тортуре. Ова целина подељена је у четири дела. Први део обухвата анализу права мајки на одржавање личних односа са децом током издржавања казне затвора, кроз упоредно разматрање законских решења о начинима виђања и посета, релевантних одредаба Бангкочких правила и фактичког стања утврђеног у извештајима Националног механизма за превенцију тортуре. Други део односи се на права деце на одржавање личних односа са мајкама и подељен је на два поддела: анализу права деце која не бораве у заводу са мајкама и анализу права деце која бораве у заводу са мајкама. Кандидаткиња истиче да су права деце која бораве у заводу са мајкама у довољној мери нормативно уређена, те да им је гарантована заштита њихових права. Истовремено, указује на одређене недостатке и неусклађености са Бангкочким правилима у погледу начина остваривања посета мајкама од стране деце која не бораве са њима у заводу. Трећи део посвећен је анализи



3

положаја и права трудница и породиља у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу. Кандидаткиња закључује да је положај ове категорије осуђеница у заводу уређен у складу са смерницама Бангкочких правила. Четврти део бави се ресоцијализацијом осуђених мајки и очувањем породичних односа, при чему кандидаткиња анализира пенални и постпенални третман осуђеница. Посебно указује на постојање нормативних празнина у законодавству Републике Србије, истичући потребу за прецизнијим и свеобухватнијим нормативним уређењем мера рехабилитације, ресоцијализације и постпеналног третмана, уз уважавање специфичних потреба осуђених мајки и значаја очувања њихових породичних односа.

Пети део мастер рада (стр. 55–61) посвећен је идентификовању кључних проблема и разматрању могућности за унапређење пенитенцијарног система Републике Србије, са посебним освртом на савремене изазове у овој области. Анализирајући постојеће стање, кандидаткиња издваја неколико значајних проблема, међу којима су постојање само једне пенитенцијарне установе за жене на територији Републике Србије, недовољан број запослених у Служби за третман који учествују у спровођењу пеналног третмана и процеса ресоцијализације осуђеница, као и непостојање адекватно нормативно уређеног постпеналног третмана. У погледу могућности унапређења пенитенцијарног система, кандидаткиња разматра оснивање посебних одељења за жене при казнено-поправним заводима у којима казну затвора издржавају мушкарци, уз анализу организације затворског система у Белгији као упоредног примера. Указује на то да би овакво решење могло допринети територијалној децентрализацији извршења казне затвора за жене, бољој доступности пенитенцијарних установа и равномернијој расподели кадровских ресурса, чиме би се ублажио проблем недостатка запослених у Служби за третман, који је тренутно концентрисан у установи у Пожаревцу. Посебна пажња посвећена је непостојању посебних законских решења којима би се свеобухватно уредио постпенални третман осуђеница. Кандидаткиња наглашава значај успостављања одговарајућег нормативног оквира који би омогућио континуирану подршку након изласка из затвора, олакшао процес реинтеграције у друштво и допринео смањењу ризика од повратка криминалном понашању. У завршном делу овог поглавља кандидаткиња разматра савремене изазове у вези са остваривањем права осуђеница на поступак вантелесне оплодње. Указује на то да важећа правна регулатива не предвиђа јасно могућност остваривања овог права током издржавања казне затвора,



4

што отвара питања у погледу заштите репродуктивних права осуђеница и њиховог права на слободно одлучивање о рађању. Кандидаткиња полази од става да извршење казне затвора подразумева ограничење слободе кретања, али да такво ограничење не би смело да доведе до неоправданог задирања у друга права која осуђеницама припадају. На тај начин указује на потребу преиспитивања постојећих нормативних решења и разматрања могућности њиховог унапређења ради обезбеђивања адекватне заштите репродуктивних права жена лишених слободе.

У закључку мастер рада (стр. 62–65) кандидаткиња сумира резултате истраживања и указује на кључне проблеме у нормативном уређењу и практичном остваривању права осуђених жена, са посебним освртом на положај мајки и деце у пенитенцијарном систему Републике Србије. Посебно истиче недовољну родну специфичност законодавног оквира, непотпуну усклађеност појединих законских решења са Бангкочким правилима, као и недовољну нормативну уређеност питања мајчинства током издржавања казне затвора. Указује на потребу за свеобухватнијом заштитом права осуђених мајки и њихове деце, уз доследно поштовање начела најбољег интереса детета и очување породичних односа. Кандидаткиња се осврће и на услове извршења казне затвора у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу, указујући на потребу да се, поред унапређења материјалних услова, обезбеди и усклађеност фактичког режима извршења казне са законом утврђеним статусом установе. Посебно разматра питање ресоцијализације осуђеница, значај индивидуализованог третмана и очувања родитељске улоге мајки, при чему указује на проблем недовољног броја запослених у Служби за третман. Као једно од значајних питања издваја недовољно нормативно уређену постпеналну помоћ, наглашавајући да постојећи систем може довести до неједнаких могућности осуђеница у процесу реинтеграције у друштво. Стога истиче потребу за прецизнијим законским уређењем постпеналне подршке и уједначавањем услова њеног остваривања. Поред тога, указује на потребу будућег нормативног разматрања могућности остваривања права на биомедицински потпомогнуту оплодњу код осуђеница, уважавајући значај репродуктивних права и специфичности положаја жена лишених слободе. Кандидаткиња посебно истиче значај активности Националног механизма за превенцију тортуре у праћењу примене Бангкочких правила, као и напоре Казнено-поправног завода за жене у Пожаревцу да, у оквиру расположивих материјалних и техничких могућности, унапреди услове извршења казне затвора и положај осуђеница.


5

У завршном разматрању закључује да је неопходна даља реформа пенитенцијарног система, која би обухватила отклањање нормативних празнина, доследнију примену постојећих прописа и развој хуманијег и индивидуализованог приступа осуђеницама.

**Закључак и предлог**

После детаљног разматрања мастер рада под називом „Положај и права мајки и деце у пенитенцијарном систему Републике Србије“, Комисија закључује да је кандидаткиња пред собом имала сложен и вишеслојан истраживачки задатак, који је захтевао проучавање и анализу релевантне домаће и иностране правнотеоријске литературе, међународних стандарда, националних законодавних решења и доступних извештаја о пракси извршења казне затвора према женама.

Положај жена лишених слободе, а нарочито положај осуђених мајки и њихове деце, представља значајно правно и друштвено питање које захтева посебну пажњу, како са становишта заштите људских права тако и са становишта остваривања сврхе кажњавања, ресоцијализације и очувања породичних односа. Кандидаткиња је овом проблему приступила свеобухватно, анализирајући карактеристике женског криминалитета, упоредне аспекте мушког и женског криминалитета, као и статистичке податке о женском криминалитету у Републици Србији. Посебан значај рада огледа се у анализи међународних стандарда и националних законодавних решења којима се уређују положај и права осуђених жена, мајки и деце у пенитенцијарном систему.

Значајан допринос рада представља упоредноправна анализа законодавства Републике Србије и држава бивше Југославије – Северне Македоније, Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Словеније, уз разматрање Бангкочких правила као међународног оквира за заштиту права жена лишених слободе. Кандидаткиња је указала на сличности и разлике у законодавним решењима наведених држава, критички сагледавајући степен нормативне заштите осуђеница и њихове деце. На тај начин омогућено је свеобухватније сагледавање положаја мајки у пенитенцијарном систему и идентификовање области у којима је потребно унапредити постојећи правни оквир.

Посебан квалитет мастер рада огледа се у повезивању теоријске анализе са сагледавањем фактичког стања у Казнено-поправном заводу за жене у Пожаревцу,


6

нарочито кроз анализу извештаја Националног механизма за превенцију тортуре. Кандидаткиња је разматрала услове извршења казне затвора, остваривање права мајки на одржавање личних односа са децом, положај деце која бораве у заводу са мајкама, као и права деце која су одвојена од мајки током издржавања казне затвора. Посебну пажњу посветила је положају трудница и породиља, значају очувања породичних односа и улози ресоцијализације у припреми осуђених мајки за поновно укључивање у друштво и успостављање заједничког живота са децом након издржане казне.

Стога, Комисија закључује да мастер рад кандидата Бошковић Катарине под називом „Мајчинство у пенитенцијарном систему – правни и пенолошки аспект извршења казне затвора“ представља резултат самосталног и називом оригиналног научног рада из области кривичног права. Кандидаткиња је у раду систематизовала и анализирала постојећу правнотеоријску, прикупила практичну и законску литературу и својим радом дала одређени допринос науци кривичног права. Пошто су испуњени услови предвиђени у члану 36. Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Мајчинство у пенитенцијарном систему – правни и пенолошки аспект извршења казне затвора“ кандидаткиње Бошковић Катарине подобан за јавну одбрану, па предлаже Комисији за докторске и мастер студије Правног факултета у Нишу да усвоји Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 16.11.2026..године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

проф. др Миомира Костић,
редовни професор Правног факултета у Нишу, председник Комисије

проф. др Дарко Димовски,
редовни професор Правног факултета у Нишу,
ментор, члан Комисије

проф. др Душица Миладиновић-Стефановић,
редовни професор Правног факултета у Нишу, члан Комисије



7